

burde bevares, medens derimod den modsatte Anstuelse stedse har gjort sig gjældende i det andet Thing. I Loven om Amtsforvalternes Lønninger af 2den Juli 1870 § 5 findes der en Bestemmelse om, at adskillige Amtstuer skulle nedlægges, men desuden en almindelig Bestemmelse om, at hvor der er flere Amtsforvaltere i en Amtsaads-kreds, skal det nærmere ved Lov fastsættes ved indtrædende Embedsleddighed, hvorvidt Embederne ville være at forene til eet Embede, og indtil en saadan Lov er given, besættes Embedet ved Konstitution. Dette er altsaa Tilfælde nu med Kronborg Amtstue, og har været Tilfældet i et Par Aar, at Embedet er besat ved Konstitution. De almindelige Regler med Hensyn til Lønningen for Embeder, der besættes ved Konstitution, ere noksom bekendte. Ifølge disse Regler vil der kun tilkomme den, som er konstitueret i Embedet, for saa vidt han tillige samtidig beskæder andet Embede, Halvdelen af den Løn, der er bestemt for det Embede, i hvilket han konstitueres. Derfor den Konstituerede har et andet Embede eller en anden Bestilling, som han maa forlade for at overtage det Embede, i hvilket han konstitueres, saa bliver hans Løn at fastsætte til indtil Halvdelen af hver af disse to Embeders Lønning; er han derimod ikke tidligere i Statens Tjeneste, saa kan hans Løn som konstitueret bestemmes til det Fulde af den Løn, som er fastsat for det Embede, i hvilket han konstitueres. Lønnen for Amtsforvalteren ved Kronborg Amtstue er 2,800 Kr., og det er Halvdelen af denne Løn, som man ved en Bestemmelse paa Finantsloven har villet ind- drage. Jeg tror, at det maa erkjendes for utilstøbeligt gennem en Finantslovbestemmelse og mod Regjeringens Villie at gjøre Forandring i en bestaaende Lov. En saadan Forandring gjøres ved Formindsfelsen af det Lønningsbeløb, der staar til Raadighed for Kronborg Amtstue, med indtil det Halve, og det er jo givet, at Administrationens Ret til at overdrage Embedet i Konstitution til hvem, den vil, væsentlig derved indskrænkes, thi jeg ser ikke rettere end, at den halverede Løn kun vilde kunne strække til, naar der til Embedets Besørgelse konstitueres en Embedsmand, som ved Siden af det nye Embede tillige kunde besørge det gamle; thi i Tilfælde af, at han maa opgive Besørgelsen af sit gamle Embede eller af sin tidligere Bestilling, kan alligevel ikke Halvdelen af Lønnen be- spares. Bestemmelsen i den almindelige Lønnings- lov gaar jo nemlig kun ud paa at fastsætte det Beløb, der tilkommer den Konstituerede, men ud- taler paa ingen Maade, at han skal modtage Halv- delen fra det ene Embede, Halvdelen fra det andet, Noget, som jo ogsaa i og for sig vilde være absurd og umuligt, thi hvorledes skulde saa det andet Em- bede kunne besørges, fra hvilket han trækker den halve Løn uden at gjøre nogen Gjerning derfor. I Forbindelse med denne Bestemmelse paa § 24, VI. B. 1. a. staar en anden Reduktion paa Fi-

nantslovsforslaget af uvisse Indtægter, tilkommende det samme Embede; men jeg skal ikke opholde Thinget med en yderligere og udsørligere Redegjø- relse for Kvantiteten af denne Reduktion, da det forekommer mig, at det maa være tilstrækkeligt, hvad jeg allerede har udtalt om Reduktionen af selve den faste Lønning til Embedet. — Den femte og sidste af de Bestemmelser, jeg vil fremhæve, som efter min Mening absolut uantagelige for enhver Regjering, findes paa § 26 under 38 B. Det ærede Thing vil se, at der under 38 A. fin- des paa Finantslovsforslaget fuldstændig forandret de Bestemmelser om Dyrtidstillæg til Statens Em- beds- og Bestillingsmænd, som bleve vedtagne paa Finantsloven i forrige Samling, altsaa paa Fi- nantsloven for indeværende Aar. Hertil er imid- lertid nu føjet under Litra B. en Bestemmelse om, at der til de ved Kommunernes Skolevæsen fast ansatte Lærere og Lærereinder anslaaes et Beløb af 3 Gange 100,000 Kroner, som skal for- deles efter nærmere angivne Regler. Man har altsaa anset det for at være rigtigt at opføre en Klasse af kommunale Bestillingsmænd ved Siden af eller i den allernærmeste Forbindelse med Statens Embeds- og Bestillingsmænd som Modtagere af Dyrtidstillæg, medens man iøvrigt har ladet Dyrtidstillæget til Underforporaler og Menige staa ubørt under Nr. 39, uden at bringe det i nogen nye Forbindelse med Bevil- lingen med Spørgsmaalet om Dyrtidstillæg til Skolelærere. Jeg maa nu paa Forhaand udtale, at efter mit Skjøn kan denne Postering ikke op- fattes anderledes end som et uberettiget Forsøg paa gennem en Finantslovbestemmelse at paanøbe Regjeringen en Bevilling, som den ikke har for- langt, et Forsøg paa at paanøbe Bevillinger ved at knytte dem uløseligt eller saa fast som muligt til en Bevilling, som Regjeringen har anset det for nødvendigt at forlange. En ensidig Sammen- koblen af hinanden uvedkommende Bevillinger maa jeg anse for at være utilstøbelig, og jeg skal her føje til, at jeg ser ikke ret, hvor Grændsen derfor skulde være. Naar man først vilde tilstøbe, at Regjeringen af en af Representationens Afdelinger paanødtes Bevillinger, eller at de knyttedes uløse- lig til Bevillinger, som ere nødvendige for Staten, saa ser jeg ikke rettere, end at der da ikke vil kunne trækkes nogen Grændse for, hvad der over- hovedet derigennem vil af den ene af Rigsdagens Afdelinger kunne søges paanødt Regjeringen. En saadan Sammenkoblen af hinanden uvedkommende Bevillinger maa jeg anse for at være absolut uantagelig for enhver Regjering, der er sig sin Stilling bevidst, og som tager Hensyn til, ikke alene hvad der i Diebliffet kan være hensigts- mæssigt, men tager Hensyn til de nødvendige Konsekvenser for Fremtiden. Naar jeg gjentagne Gange har betegnet disse to Bevillinger som hin- anden uvedkommende, skylder jeg vel at gjøre nærmere Rede derfor. Jeg vil da for det Første